

(41)

ΕΚΠΟΜΠΗ ΜΑ'

21 Σεπτεμβρίου 1967

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ πολλές φορές έχομε μιλήσει Γιάγνο για τήν φτώχεια τής παληῆς 'Αθήνας... Μπορετ νά εἶχε ρομαντισμό καί εἰδύλλιο, μέ ἦτανε ἀνειμφοβήτητα φτωχή στίς διάφορες ἐπιδηλώσεις τής, στή γλέντια τής, στή ~~καταστροφή~~ ντύσιμο τής μεσαίας καί τής λαϊκῆς τάξεως, φτωχή τέλος ἔ πάντων σέ πολλά σημεῖα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Αὐτό τό φαντάζομαι. Ἄλλως τε μήν ξεχνῆς ὅτι τήν 'Ελλάδα γενικῶς, τήν ἀποκαλοῦσανε στή παλαιότερα χρόνια Ψυροκώσταινα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλά πού τό λές : Ψυροκώσταινα τήν λέγανε τήν 'Ελλάδα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί ἤθελα ὑπό καιρό νά σέ ρωτήσω : Πῶς τής κολλήσανε αὐτό τό παρατσουκιά τής 'Ελλάδος ; Ποιός τής τό 'βγαλε ; Ἄλλο λογάριζα νά σέ ρωτήσω καί ἄλλο τό ξεχνούσα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νέ στό ἐξηγήσω. Αὐτό τό παρατσουκιά τής Ψυροκώσταινας τό κολλήσανε στήν 'Ελλάδα ἀπό τά πρῶτα χρόνια τοῦ Καποδίστρια στό Παύπλιον.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τί λές ; Ἄπό τότε ὑπάρχει ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄπό τότε. Ἐπῆρχε ἐκεῖνη τήν ἐποχή, γύρω στή 1830 στό Παύπλιο μία φτωχή, θεόφτωχη χήρα, πρόσφυξ ἀπό τό 'Αἷβαλη τής Σμύρνης πού ἐλέγετο Πανωραία, χήρα τοῦ Κατζῆ Κώστα 'Αἷβαλιώτη, ἀλλά ὅλοι τήν φωνάζανε Κώσταινα καί μάλιστα για τήν μεγάλη τής φτώχεια Ψυροκώσταινα τήν κακομοῖρα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί τί σχέσι εἶχε ἡ Πανωραία χήρα τοῦ Κατζῆ Κώστα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ ἀλλά μή βιάζεσαι Γιάγνο. Αὐτή ἡ Κώσταινα, για νά εἶχε ἔ πλενε τά ρούχα τῶν στρατιωτῶν στό Παύπλιο καί κέρδιζε μερικῆς δεκάρες τήν ἡμέρα. Ἄπ'αὐτές τίς δεκάρες ὄχι μόνο κατέφερνε νά εἶχε μέ συντηροῦσε καί δυό τρία ὀρφανά παιδάκια ἡ Ψυροκώσταινα. Κἄποτε λοιπόν ἔγινε κάποιος ἔρανος στό Παύπλιον καί ἐνῶ οἱ πλούσιοι τοῦ Παυπλίου ἀπέφυγαν νά δώσουν στόν ἔρανο, ἡ Πανωραία, μέ ὄλη τής τήν φτώχεια ἔδωσε τέσσερις δραχμές...

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τέσσερις δραχμές... δηλαδή μεγάλο ποσό για την καθηένη την κώσταίνα και για την εποχή εκείνη.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Έξοσο μεγάλο που την μεθεπομένη, ή Γενική 'Εφημερίς που εξέδίδετο τότε στο Παύλιο - έτσι λεγότανε : Γενική 'Εφημερίς - "ας λάβουν ως παράδειγμα οι πλούσιοι την πενομένην Υποκώσταίναν ητις εν του ύστερήματός της έδωκεν εις τον Ήρανον τέσσαρας δραχμές. "Η πάλιτωχος Υποκώσταίνα αντικατοπτρίζει την πτωχήν 'Ελλάδα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καταλαβαίνω. Και τό παρατσουθια κόλλησε στην 'Ελλάδα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ομως φύγαμε από τό θέμα μας Γιάννη. Είχα αρχίσει να σου λέω ότι ή παλιά 'Αθήνα ήτανε φτωχή, εν την συγκρίνωμε με την σημερινή. Και όμως μ'όλη της την φτώχεια, ή παλιά 'Αθήνα είχε κάτι που δεν τό έχει ή σύγχρονη ενω τό είχαν και τό έχουν μόνο μεγάλες πόλεις σ'όλον τον κόσμο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ηή με τρελαίνεις... τί ήτανε αυτό που είχε ή παλιά 'Αθήνα :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ζωολογικό κήπο και όχι εὐναταφρόνητο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Αυτό τό ξέρω και άπορω πως δεν μιλήσαμε ποτέ για τον ζωολογικό κήπο της 'Αθήνας. Βρισκότανε στο τέμα της Λεωφόρου Συγγρού, ένατ όπου στρίβει άριστερά ή Λεωφόρος για τό Παλιό Θάληρο όπου είναι τά κτίσματα της 'Αεροπορίας. "Όλος ένεινος ό άπέραντος χώρος ήτανε ένας άραιότατος κήπος, με δένδρα, καρτέρια πραινάδα και λουλούδια και κλουβιά... μεγάλα μικρά κλουβιά με πουλιά, με μαϊμούδες, άρκουδες, φίδια, λύπους, λεοντέρια, θαινες, τίγρεις... "Η δεν είναι άλήθεια :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τά διηγείσαι σαν να τά έχεις δετ. 'Αληθέστατα είναι. 'Ο ζωολογικός κήπος του Παλαιού θαλήρου με είσιτήριο εισόδου με άραχη για τους μεγάλους και πενήντα λεπτά για τά παιδιά, ήτανε ή χαρά μικρών και μεγάλων. 'Αιδμα θυμίζαι τον έλέφαντα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Υπήρχε και έλέφας :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βεβαιότατα. Ένας χαριτωμένος ελεφαντάκος, όχι πρώτο μπόλ βέβαια, ούτε πολύ άγριος, μά πάντως ήτανε έλέφας.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δέν φαντάζομαι νά ήτανε σέ κλουβί ό έλέφας.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ούτε σέ κλουβί ήτανε ούτε κελαϊδοσος. Ήρθε περιφερότανε σχεδόν ελεύθερος σέ μία άρισμένη περιοχή έντ ένας φύλακός του τόν έπρόσεχε. Αύτός ό φύλακας τόν έμμεταλλευότανε τόν έλέφαντά του, φιδύτι μέ δύο δεκάρες άνέβαζε στήν ράχη του ένα παιδί νά κάνη μά βόλτα πέντε λεπτά. Ή ράχη του έλέφαντα χωρούσε τέσσερα πέντε παιδιά κι' έτσι από δύο δεκάρες τό ένα, ό φύλακας μέ μά βόλτα, έβγαζε ένα φράγκο. Όπως δήποτε ό έλέφας ήτανε τό πιο αγαπητό θηρίο του ζωολογικού κήπου τόσο πού οι επισκέπτες λέγανε πώς είναι τό άνφάν γιατέ του κήπου...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Ο έλέφας έ ν φ έ ν γ κ α τ έ :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναί ναί μά μέρα ό κυραϊτίνης τό διάρθωσε και είπε πώς είναι τό έ λ ε φ ά ν γ κ α τ έ .

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πολύ ένδιαφέρον θά ήτανε τό κλουβί μέ τίς μαϊμούδες.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εφαρμά πολύ. Άλλοίμονο όμως στα παιδιά πού πλησιάζανε πού κοντά στα κήμελα κρατώντας στό χέρι τους κανένα πουλοθρι. Κάποια μαϊμού παραδοκόςσε και έβγαζε από τά κήμελα τό μικρό της χέρι τόσο γλήγορα πού έρραζε τό πουλοθρι και χανότανε.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Λεοντάρια, τίγρεις, θαινες, ύνοι ; Ήπληχαν και τέτοια θηρία ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τίγρεις δέν θυμάμαι νά είδα ποτέ μου. Λεοντάρια όμως και πάνθηρες ήπληχαν. Τά κλουβιάτους είχαν κοντρά κήμελα και μεταξύ κλουβιού και έπισκεπτών έτηρείτο ένας διάδρομος ένα μέτρο τουλάχιστον μέ άλλο κηγυλίδωμα για κήδε ένδεχόμενο

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Αστειεύεσαι ; Λέγο τό 'χε δηλαδή ένα λεοντάρι νά βγάλη τό ποδαράκι του από τό κήμελλο νά χαϊδέση μ'ένεινα τά κομμά του νυχάνια κανέναν έπισκέπτη έν στεκότανε πού κοντά ; Κού λέγανε όμως ότι μεγάλο γλέντι είχε ένα κλουβί μέ παπαγάλλους...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πανηγυρι έληφινδ... κλέφου ένα τεράστιο κλουβί, μέ πενήντα, δεήντα, ένατό ζωσ παπαγάλλους μικρούς καί μεγαλους. Ποικιλία χρωμάτων καί συναυλία από κραυγές...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ας διακρίνωμε λίγο τίς κραυγές τών παπαγάλλων ν' άκούσωμε κίτι μελωδικότερο : "Ένα παλαιό τραγούδι του Τίμου Βανθόπουλου που δέκατα πρέπει νά τιμάται πός είναι τό πρώτο άρχοντορειμπέ-τινο τραγούδι μίς έποχής, τό "Εσένα που σ' άγάπησα. "Ο Πτουρε-ζιάδης θά μίς τό θυμίση.

ΠΤΟΥΡΕΖΙΑΔΗΣ (μόνο μέ πιάνο) "Εσένα που σ' άγάπησα - κι' έπίμα σ' άγαπή
 "Όχι πός θά στο πιά
 μιά που 'χεις γίνει άλλουνοσ καί μιά που δέν
 σέ πήρα
 θά νά σέ πάνω χήρα.
 Γιατί καί σύ μέ χόρισες από τήν ήσυχία μου
 "Ημαρτον Παναγία μου
 καί τήν καρδιά μου βούτηξες, μέ τήν γλυκειά σου
 λαύρα
 στην θάλασι καί στα μαύρα.
 Τά βέσανά μου τά 'μαθε
 μέ πόνο δ ντουνηξ
 καί μ' έχασε ή μάνα μου
 καί στο μεθύσι βρήκα
 τής πίκρας μου τή γλύκα
 Πά χρόνο δέν θά τόν καρής κι' άλλοί του αν τόν
 βρω
 Έτσι μέ τόν σταυρό
 θά στον γυρίσουν σηκωτό κι' ές λυώσω μέσ' τή χάρη
 πριν νά μέ βάλουν μέσα έκει, θά σου τόν έχου
 θάφει.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ (θά σπολιόση μου σι πιάς θι' άλλων τό τραγούδι αυτό)

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** "Ας ξαναγυρίσωμε στα θηρία μας Γιάγιο. Ένα από τὰ πιό ένδιαφέροντα του ζωολογικοῦ κήπου του Παλαιού Θαλήρου, ἦτανε κάποιος τεράστιος κυκλικός χώρος, φραγμένος μέ ψηλά σιδερένια κάγκελλα όχι πολύ πυκνά. Στο κέντρον αὐτοῦ τοῦ χώρου ὑψωνότανε ἕνα ^{κτί-} ~~αὐτὸ~~ ^{ριό} ~~αὐτὸ~~ σάν πύργος πενύψηλος κάπου τέσσερα μέτρα ἕως καί πέντε μέ μιά ἀπίθανη ψηλή πόρτα.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Κατάλαβα • Ἦτανε τό κλουβί γιὰ τίς καμηλοπαρδάλεις. Ἰπῆρχαν λοιπόν καί καμηλοπαρδάλεις ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Συμφίμαι πάντα ἕνα ζευγάρι καθώς κι' ἕνα μικρό νεογέννητο καμηλοπαρδάλει πού μόλις στεπνότανε στά καλαμένια του ποδαρέκια. Ἰπῆρχαν καί στρουθοκάμηλοι καί ὄναγροι - ζέβροι ὀηλαδὴ - μέ τό βαρδωτό τους δέρμα... Διευθυντής τοῦ κήπου, ἕνας διάσημος Ἕλλην ζωολόγος ὁ Πιπύλαος Γερμανός. Τό περίεργο εἶναι ὅτι ὁ Σουρῆς ὄέν ἀφιερώνει οὔτε μιά λέξι γιὰ τόν ζωολογικό κήπο του Θαλήρου
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Δέν ἔχει γράφει τίποτε ; Ποτέ του ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Δέν ἔτυχε νά συναντήσω ποτέ μου οὔτε μισό στίχο του Σουρῆ. Κι' ἔτσι ὄέν ἔχομε παρά μόνο μιά λογοτεχνική μαρτυρία, τούς στίχους ἑνός ἀνωνύμου ποιητοῦ πού τούς ὑπογράφει μέ τό ψευδώνυμο **Θ α λ η ρ ε ὕ ς** σ' ἕνα περιοδικό του 1910 " Σφαῖρα ". Διέβασέ τους ἔν ὀέλῃς.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Χαφνικά βρυχάται ὁ λέων... ἀπαντοῦν οἱ παπαγάλλοι ἀπό πέρα παναρίνια, ξεφωνίζουνε κι' αὐτά ἕνας βδός ναρκωμένος, ὄέν σηκώνει τό κεφάλι καί οἱ πουπουβάγιες μένουν μέ τὰ μέτωπα στυφτά. Τό ζευγάρι τῶν ὀνάγρων, φάτσες ἔχει ἀπελπισμένες δύο φίκιες πολυμάθνε στά λασπώδη τους νερά στρουθοκάμηλοι βαδίζουν σάν ποντέσσες ξεπεσμένες καί πιό πέρα τὰ παγόνια μέ πολύχρωμα φτερά.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Καί σιέφου Γιάγιο ὅτι ὁ ζωολογικός κήπος του Παλαιού Θαλήρου βρισκότανε λίγα βήματα μακριά ἀπό τήν ἀερογυαλιά, τήν ἔρημη τότε ἀερογυαλιά ὅπου ἀράζανε μόνο φαρὸβαρκες...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δημήτρη, σέ διαπόπτω. Είπες φαρόβαρνες καί μου θύμισες έναν καλή καί καλό συνθέτη, τόν Διονύσιο Λαυράγια πού έχει γράψει μέτ' βαρναρόλα : τήν Φαρόβαρνα. Μιά καί τήν Εφερε ή κουβέντα ὁ Πικρός ὁ Ντουφεξιόδης μπορεῖ νά μᾶς τήν θυμίση.

ΝΤΟΥΦΕΞΙΑΝΗΣ (Μόνο μέ πλῆνο) "Ερχεται ή φαρόβαρνα
 ἔρχεται ὀλοΐδια
 κέρ' ἀπ' τόν ἄσπρόβραχο
 κι' ἀπ' τὰ πετρονήσια.

Σάν νερέϊδα ἀφρόπλαστη
 νόφη πτερωτή
 τήν χαϊδεύει ὁ μπάτης
 μύρια πλούτη ἀτίμητα
 στήν ποιδή κρατεῖ,
 ζηλευτά προικιά της...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ (Θά σχολιάση μου σι μᾶς δι' ὀλίγων τό τραγοῦδι)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί τώρα Γιάννη, μία καί μιλάμε πάντα γιά τήν καλή 'Αθήνα
 θά κάνουμε καί κῆτι τό ὀξύμωρον. Θά ποῦμε μερικῆς
 ἀλήθειες γιά έναν διάσημο φεύτη.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Στάσου νά τό καταλάβω καλά αὐτό τό ὀξύμωρον : θά ποῦμε μερι-
 κῆς ἀλήθειες, γιά έναν...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ ... διάσημο φεύτη τῆς 'Αθήνας.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Υπῆρξε κανένας τέτοιος :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τόν **Φεουτοδόδωρο**.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Φεουτοδόδωρο : Νά μία τέτοια λέξις σάν χαρακτηρισμός ενός φεύ-
 τη εἶναι γνωστή. 'Υπῆρξε πραγματικά αὐτός ὁ Φεουτοδόδωρος :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πῶς δέν ὀπῆρξε : "Ἦτανε τύπος τῆς 'Αθήνας γύρω στά 1830 στή
 ἐποχή τοῦ Δεληγιάννη. Τύπος ἀλήτη πού ἔκοθε μέ ἀπάτες καί
 φευτιές.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δηλαδή ήτανε κοινός άπατεών.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όχι άκριβός. Ψεύτης ήτανε, άπατεών ήτανε, μά όχι κοινός. "Ιδιόρρυθμος. Καί οι άπάτες που έκανε ήτανε τόσο χοντρές ώστε δέν τής έπιανε ό ποινικός νόμος. Ουσιακά κήδε τόσο τον άρπαζε ή "Αστυνομία τον ψευτοδόλορο, μά όλη ή "Αθήνα γελούσε τόσο μέ τήν έπάτη που είχε σκαρώσει ώστε ή "Αστυνομία γελούσε με'αυτή και τον άρπητε.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τώρα μέ βάζεις σε περιέργεια. Τί έκανε δηλαδή ό ψευτοδόλορος ; Για πές μου μία έπάτη του λόγου χάριν.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Επούλησε τό πανεπιστήμιο για πεντακόσιες δραχμές.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τί έκανε ; "Επούλησε τό πανεπιστήμιο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Για ένα πεντακοσάρηπο.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Για να τό πουλήσει θα 'πρεπε να βρεθεί άνθρωπος να τό αγοράσει. Βρέθηκε τέτοιος άνθρωπος ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά σοθ πώς άκριβός πώς έγιναν τά πράγματα. "Ήτανε μία Κυριακή πρωί. "Ο ψευτοδόλορος δέν είχε δεκάρα έκείνο τό πρωί, ούτε για καφέ. Περνώοντας μπροστά από τό πανεπιστήμιο, βρήκε μία έφημερίδα της προηγούμενης ήμέρας στον δρόμο και κέθησε στα Προπούλαια του πανεπιστημίου να τήν διαβάσει. "Εμείνη τήν στιγμή βγαίνει ό φύλακας του πανεπιστημίου που θα πήγαινε στην έκκλησία. Βρέ ψευτοδόλορο, τί κάνεις έκεί ; Διαβάζω τήν έφημερίδα μου... Καί δέν πώς στο καφενετο να τήν διαβάσει ; Κ'έρωτες έν έχω πεντάρα για τον καφέ ; λέει ό ψευτοδόλορος. Τόν λυπήθηκε ό φύλακας και είπε στην γυναίκα του να φτιάξει ένα καφέ για τον σου καφέ τον ψευτοδόλορο. Νά τον πιεις μέ τήν ήσυχία σου, του είπε. Καί φεύγοντας, βέλε τό φλυτζάνι πίσω από μία κολώνα να τό βρω όταν θα γυρίσω. Θαντάζεσαι τήν σικηνή ;

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τήν φαντάζομαι. "Ο ψευτοδόλορος, κάθεται αναπαυτικά στα Προπούλαια του πανεπιστημίου πίνοντας τό καφεδάκι του και διαβάζοντας τήν χθ ε σινή του έφημερίδα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί νά πού περνάει ἀπ' ἐκεῖ, θαυμάζοντας τό ἡ πανεπιστήμιο
 ἕνας ἀφελῆς χωρικός ἀπό τὰ Νέγαρα πού ἐρχότανε γιά πρώτη
 φορὰ στήν Ἀθήνα. Στέκεται μέ τόν γαῖδαρό του, βλέπει τόν
 Ψευτοδόωρο νά διαβάσῃ τήν ἐφημερίδα του κα' ὁ Ψευτοδόωρος
 τόν ρωτᾷ :

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τί μέ κοιτάξεις πατριώτη !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τί θές νά πᾶνω ! Λιάζομαι, διαβάσω τὰ νέα καί πᾶνω τό κορδαῖνι
 μου... ποῦθε εἶσαι !

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Μεγαρίτης.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό ἔθιο δέν κάνεις καί τοῦ λόγου σου στά Νέγαρα ! Δέν κἀθεσαι
 βρω ἀπό τό σπῖτι σου νά λιαστῆς καί νά πῆς τόν καφέ σου !

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τό ἔθιο πᾶνω. Σπῖτι σου εἶναι εὐτοῦνο !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σπῖτι μου εἶναι...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί τί τό κάνεις τόσο μεγάλο !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σ' αὐτό ἔχεις δίκαιο. Τώρα πού πέθανε ἡ γυναίκα μου, παντρεύτη-
 καν οἱ δυό μου τσοῦπρες καί ξενητευτήσανε τὰ δυό μου ἀγόρια στήν
 Ἀμέρিকা, δέν μοῦ χρειάζεται πιᾶ καί λέω νάν τό πουλήσω.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πόσο τό πουλᾷς !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐνα πεντακοσάρικη

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πόσο εἶπες !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κοψός εἶσαι ! Πεντακόσιες δραχμές σου λέω... τὰ συμβολαιογρα-
 φικά τοῦ ἀγοραστή.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Πεντακόσιες δραχμές ! Τ' ἀγοράζω ἐγώ...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀλήθεια λές !

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Στό στεφάνι μου σοῦ ὀρκίζομαι. Πῆρε τώρα στό συμβολαιογραφεῖο
 νά ὀπογράψωμε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐξυπνος εἶσαι πατριώτη. Εἴρεις πὸς σήμερα εἶναι Κυριακή καί
 τὰ συμβολαιογραφεῖα εἶναι κλειστά.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ἀβριο τό πουρνό.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι'έν μέ γελάσῃς :

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Εμ' πῶς θά σέ γελάσω ἄφ' ὅσ' ὀφείστηκα στό στεφάνι μου :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν ξέρω ἐγώ ἀπό δρῆους καί στεφάνια... Πῆμε ἐδῶ ἀπέναντι στό καφενεῖο νά ὑπογράψωμε ἕνα χαρτί, ὅτι μοῦ δώσες μιά προκαταβολή ἕνα ἑκατοστάρικο καί αἶθριο μέ τό καλό, θά περάσῃς νά μέ πάρῃς τέτοια ἔρα, νά πῆμε στόν συμβολαιογράφο νά τελειώνωμε.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Παντεῶς τήν συνέχεια. θά πῆγανε στό ἀπέναντι καφενεῖο " Γαμβέτας " καί ὁ Φευτοδόδουρος θά ταίμησε τό ἑκατοστάρικο γιά προκαταβολή...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πῆλλιστα. Πούλησε τό Πανεπιστήμιο γιά πεντακόσιες δραχμές καί πήρε προκαταβολή ἑκατό.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δέν φαντάζομαι νά μήν εἶχε συνέχεια ἡ ἱστορία αὐτή.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πῶς δέν εἶχε : Τήν ἐπομένη τῶ πρωῒ, ὁ Πηγερλίτης πῆγε στό Πανεπιστήμιο μέ ἐντί νά βρῇ τόν νοικοκύρη πού τό πουλοῦσε βρῆμε φοιτητάς... Ἐπ' ἔστησε πού εἶναι ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ, οἱ φοιτηταί τόν πήρανε στό φίλό, ἡ ὑπόθεσις ἔφτασε στήν " Αστυνομία κα' ἔκατ' ἀμέσως καταλάβανε ὅτι ὁ δράστης τῆς ἀπάτης δέν μπορούσε νά 'ναι ἄλλος ἀπό τόν Φευτοδόδουρο...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τί τοῦ κάνανε : Δέν τόν πιάσανε :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τόν πιάσανε μέ τί νά τοῦ κάνουνε : " Ἦτανε ὅλοι στήν " Αστυνομία σπασμένοι στά γέλια μέ τόν Φευτοδόδουρο... καί ἡ ἱστορία ἔφτασε σ' αὐτίά τοῦ Πρωθυπουργοῦ τοῦ Θεοδώρου Δεληγιάννη, ὁ ὁποῖος ἐγέλασε κα' αὐτός μέ τήν καρδιά του, μά ἐπειδὴ εἶχε τό ἔδιο ὄνομα μέ τόν Φευτοδόδουρο - κα' ἔλεγε κα' ἔβεβνος ἀρκετά φέμματα-ἐπάλεσε τόν Πηγερλίτη χωριῶ καί τοῦ ἔδωσε ἀπό τήν τσέπη του τό ἑκατοστάρικο τῆς προκαταβολῆς...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί ἡ ζωή στήν Βμορφη ἐπέβη καί εἰδυλλιακή " Ἀθήνα ἔξαπολουθοῦσε νά κυλλῆ ἡσυχία καί ἀμέριμνη μέ τὰ μικρά της ἐπεισόδια, τίς μικρές της ἀπέτες καί τίς παντάδες της... ὅπως αὐτή πού θά μᾶς πῇ τώρα ὁ Πτουφεξιόδης.

ΠΤΟΥΦΕΣΙΑΔΗΣ

(μόνο μέλιανο)

"Όταν μου λές πώς μ'άγαπας
 τότε ή καρδιά μου άνοίγει
 και μέσ' τ'ά δυό τ'ά μάτια σου
 κ'ίδε καρμό σου πνίγει.
 Και αγάπη μου.

"Όταν μου λές πώς μ'άγαπας
 αίσθάνομαι μικρή μου,
 χίλιες έλπίδες ζωντανές
 νά φέγγουν στην ψυχή μου
 Και αγάπη μου.

"Όταν μ'ολόγλυφα φιλιέ
 τ'ά χείλη μου όροσίσεις
 τότε τον κόσμο όλόκληρο
 πουλέ μου μου χαρίζεις...
 κι'όταν τ'ά μάτια σου κοιτώ
 και είναι δακρυσμένα,
 νοιώθω πώς κ'ίδε δάκρυ τους,
 γεννήθηκε για μένα...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

(σά σχολιάσα δι'όλίγων μου σικεσ από την τήν κεντόδα)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Τέτοια λοιπόν έκανε ό περίφημος Ψευτοδόδαρος.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

σά έχη ύμωσ άσφαώς και έλλα κατορθώματα στό ένεργητικόν του.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

πολλά και ήτανε τόσο γνωστός σάν ψεύτης, ύστε μεά σοβαρή
 έφημερίδα, ή Παλιγγενεσία, έσημείωνε κ'άποτε εις τήν στήλη
 των κοινωνικών : Σήμερον, πρώτην 'Απριλίου, εορτάζει και
 δέχεται επισκέψεις και όβρα ό γνωστός συμπολίτης κύριος
 Ψευτοδόδαρος. Κι για τον Ψευτοδόδαρο θ'άσχοληθούμε και έλ-
 λοτε ειόγιο, γιατί σήμερα πρέπει νά μιλήσωμε και γι'έλλους

τύπους της παλαιάς 'Αθήνας. Κι' ένας απ' αυτούς τούς τύπους ήτανε ἡ μαντάμ Ροζοῦ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μαντάμ Ροζοῦ ἰ φραντσέζα ἰ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ελληνίδα ἑνατό τοῖς ἑνατό. Τό βαπτιστικό της ὄνομα ήτανε 'Αν-
θή μὲ τὴν λέγανε καϊδευτινὰ ἰ 'Ανθοῦσα. 'Αδελφὴ τοῦ πλοιάρχου
τοῦ πολεμικοῦ Παντινοῦ Λεωνίδα Παλάσια, ἡ 'Ανθοῦσα Παλάσια πολὺ
μορφωμένη, πλούσια καὶ ὁμορφὴ καταπληκτικὰ εἶχε παντρευτεῖ τὸν
βαθύπλουτο γάλλο τραπεζίτη κόμητα ντέ Ροζοῦ, μέγαν φιλέλληνα.
'Όμως ὅταν πέθανε ὁ ἄντρας της, ἡ 'Ανθοῦσα ἔμεινε χήρα, εἶχε
ἀρχίσει νὰ γερνάη, ντυνότανε κομμικὰ καὶ τὴν εἶχε καταλάβει ἡ
μανία τῆς πολιτικῆς.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πῆπως εἶναι αὐτὴ ποὺ πήγαινε στὴν Βουλὴ καὶ προκαλοῦσε ἐπεισό-
δια ἀπὸ τὸ θεωρεῖτο της ἰ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτὴ ἀκριβῆς. 'Αφοῦ τὴν ἀναφέρει κι' ὁ Γεώργιος Σουρῆς μέλιστα,
σὲ μὲ περιγραφή τῆς Βουλῆς στὰ 1886. Διέβασέ την.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καὶ μὲ γρη῏α παράξενη ἀντίκρουσα ἔκει
μὲ χρόνους ὡς ἐξήκοντα καὶ πᾶτασπρα τσουλούφια,
κατέφαγε τὰ νειῦτα της μὲ τὴν πολιτικὴ
καὶ γιὰ καυγάδες εἶδνε τὴν κᾶθε μὲ της σιούφια.
'Εξάλλως νὰ χειρονομῆ στὸ θεωρεῖτο τὴν εἶδα
ξεφόνιζε πολὺ συχνὰ καὶ ἔνευ συστολῆς
κι' ὅταν ὁ πατριωτισμὸς τῆς ἐστριβε τὴν βίδα,
πετοῦσε τὴν ὀμπρέλλα της στὴν σάλλα τῆς Βουλῆς.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θαντάσου τί γινότανε Γιάνκο. Καὶ ήτανε γνωστὸν ὅτι ἡ κυρία
Ροζοῦ ἀγόραζε τουλάχιστον τέσσερις ἢ πέντε ὀμπρέλες τὸν χρό-
νο...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γιατί ἰ Τίς πετοῦσε ὅλες μέσα στὴν Βουλὴ ἰ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Όχι, τίς περισσότερες τίς τσᾶμιζε στὰ κεφάλια τῶν ἀντιφρο-
νούντων ὅταν συζητοῦσε... Δέν δεχότανε πολλὲς ἀντιρρήσεις ἡ
κυρία 'Ανθοῦσα Ροζοῦ στὴν πολιτικὴ συζήτηση. Καὶ τὸ κυριώτερό

της επιχείρημα ήτανε ή ομπρελλιά.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Εγω άκούσει και για έναν άλλον τύπο της παληάς 'Αθήνας, καί ποιον βδελλόπουλο...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια. Αύτός ήτανε έρωιήρυνας και έδίδασκε τόν λόγον του θεου από βήματος. Βήμα του ήτανε ο άνδριάς του Κολοκοτρώνη γιατί ανέβαινε πάντα στο ύπόβαθρο του άνδριάντος κι' έκει μέγευε τά πλήθη... Μεγάλο πανηγύρι γινόντανε... Καί για τόν βδελλόπουλο και για τούς άλλους τύπους, θα μιλήσωμε Γιάγκο τήν έρχόμενη Πέμπτη, γιατί σήμερα ή ώρα μας πέρασε.